

Åsa Romson: Inledningstal på Miljöpartiets kongress i Västerås 2013

Talare
Åsa Romson
Språkrör

Datum
24 maj 2013

Plats
Västerås

Det känns väldigt roligt att vara tillbaka. Och visst känns det bra att komma till vackra Västerås, särskilt en så'n här fin försommardag när allting är på väg att slå ut i blom.

Sverige kan verkligen vara vackert, men vi är nog många som känner att värkänslorna dämpas av den senaste veckans kravaller i flera förorter.

Det har blivit mer tydligt än någonsin att Sverige är ett kluvet land.

Dag efter dag har de boende i Husby och andra förortsområden i Stockholmstrakten vaknat till utbrända bilar, sönderslagna närbutiker och krossade glasrutor. De som drabbas värst av våldet är de boende i dessa förorter, som får sin affär eller skola sönderslagen, som får sin stadsdel utpekad som problemområde.

Sanningen är ju att politiken vänt Husby och andra förorter ryggen i många år. Man har låtit servicen försvinna och centrum förfalla. Man har låtit upprustningen av förorternas hyresrätter bekostat genom kraftigt höjda hyror, medan bostadsrätter i rika områden fått stora subventioner genom ROT-avdrag för att renovera fullt fungerande kök.

En del ledande politiker försöker nu, diskret eller mer tydligt, ducka från ansvaret och istället skylla på invandringen. Jag tycker det är ynkligt.

Människor vill ha samma sak oavsett om man bor i förorten, i innerstaden eller i glesbygden. Man vill ha ett jobb att gå till. Man vill ha en skola som fungerar. Man vill känna framtidstro.

Men det kommer ta tid att bygga upp det som förstörts och bygga tillit. Det tar

tid att rusta upp miljonprogrammen, det tar tid att bygga upp en skola som fungerar för alla och det tar tid att skapa nya jobb i hela landet, inte bara i storstädernas centrum.

Men om vi aldrig börjar, så kommer vi aldrig klara det. Så låt oss börja bygga framtidstro, i Husby, i Västerås och i hela Sverige.

Den här kongressen kommer att handla mycket om jobb, om hur vi skapar bättre balans mellan fritid och arbete och vikten av nya jobb för att minska arbetslösheten framöver. Vår samtalskampanj kring nya jobb drar nu igång.

'Dags för en ny arbetslinje' säger den kaxiga affischen och visar siluetten av ett människoansikte. För det är så vi vill möta Alliansens misslyckade jobbpolitik. Med förslag kring hur vi får jobb och trygghet för verkliga människor. Människor som självklart vill jobba och delta i samhället men som också kan bli sjuka, som kanske får barn och där livet är mer än bara lönearbete.

Alliansens arbetslinje går ut på att det blir fler jobb om man gör livet svårare för den som inte har nåt jobb. Den här linjen har nu testats i snart sju år.

I snart sju år har man testat att sparka ut sjuka människor från sjukförsäkringen, för att se om det ger fler jobb. I snart sju år har man testat att sänka ersättningen i a-kassan, för att se om det ger fler jobb. Och i snart sju år har man sänkt skatten med totalt mer än 100 miljarder kronor, för att se om det ger fler jobb.

Det finns minst 150 000 skäl till varför alliansens arbetslinje har misslyckats. Det är nämligen 150 000 unga, som söker jobb som inte finns. 150 000 som visar att det är dags att byta spotifylista i regeringskansliet.

Sverige behöver en ny jobbpolitik, en politik som låter människor vara människor och som ger fler jobb. För det är inte de arbetslösa det är fel på, det är politiken.

Det finns fler problem med alliansens arbetslinje. Det är en linje som inte ser vart nya jobb skapas, och som är helt blind för den största utmaning som vårt samhälle står inför: att utvecklas från ett fossilbaserat och köp-släng till ett hållbart samhälle där vi lever inom naturens ramar.

För oss gröna är det självklart att en arbetslinje måste vara tätt sammankopplad med den gröna omställningen. Vi måste forma en ekonomisk modell där det lönar sig att göra de investeringar som gör samhället bättre, och där det kostar att göra fel.

Sedan jag valdes till språkrör för två år sedan har jag träffat så många företag som insett att det gäller att vara först med det nya, snarare än sist med det gamla. För små entreprenörer är det en livsnerv. Men det finns många exempel också bland stora industriföretag: ABB här i Västerås utvecklar smarta kraftnät, Volvo och Scania lanserar mer energisnåla lastbilar och bussar och SKF säljer stort på att tillverka kullager till nya vindkraftverk.

När vi ger företagen tydliga spelregler, när vi pekar ut ett mål, så ger vi också grönt ljus för de framtidsinvesteringar som Sverige så väl behöver. Då ger vi också möjlighet att skapa många nya jobb i de branscher som ligger i framkant, som jobbar med de hållbara lösningarna. Och det finns mycket jobb att göra, var så säkra.

En förutsättning för att det här ska fungera är att både staten och näringslivet prioriterar satsningar på forskning och utveckling.

Här lyser varningslamporna för Sverige, en tydlig trend från 2001 är att investeringarna i forskning och utveckling sjunker. När våra grannländer satsar mer och mer så satsar vi mindre och mindre.

Imorse presenterade jag därför ett nytt ekonomiskt mål: I Sverige måste det åter satsas minst 4 procent av BNP på forskning och utveckling. Vi måste vända trenden. Från staten ska vi stimulera forskning, innovation och utveckling.

Vi vill utveckla Sveriges ekonomi genom att göra Sverige världsledande inom forskning och innovation för en hållbar värld. Det, mina vänner, är väl investerade pengar i Sveriges framtid.

Det finns fler viktiga framtidsinvesteringar att göra. Vi behöver skapa nya jobb men vi behöver också stärka Sveriges beredskap mot framtida hot. Och jag vet att det den här våren har det diskuterats en del kring hur stor risken är att Ryssland angriper Sverige militärt. Men där får man väl ändå säga att experterna är rätt skeptiska till den hotbilden.

Det finns nå't som oroar mig mycket mer, där experterna är ganska samstämmiga om att hoten finns. Ett hot som kan orsaka skador för flera miljarder, som skulle kunna slå sönder våra infrastruktur, våra bostäder och vår trygghet. Det är ett hot som vi sällan talar om.

Koldioxidhalten i atmosfären har under våren passerat 400 miljondelar. Det skrämmer mig betydligt mer än de där ryska flygplanen.

Sveriges beredskap är inte god, den är nästan obefintlig. Ingen vet varifrån miljarderna ska tas för att avleda flöden från Mälaren, Vänern och Göta Älv när vattennivåerna stiger. Stora delar av centrala Västerås skulle till exempel kunna vattenfyllas snabbt om Svartån, som rinner rakt genom stadskärnan, skulle översvämmas.

Som ni vet vill Miljöpartiet mer än tiodubbla de statliga resurserna för att stödja kommunernas arbete med klimatanpassning. Men det behövs mer.

Därför presenterade jag i veckan ett förslag om hur vi kan börja med de riktigt stora projekten och klimatsäkra de mest utsatta områdena kring Vänerns och Mälarens utlopp och kring Skånes kuster. Miljöpartiet avsätter 15 miljarder i statlig medfinansiering de kommande 20 åren.

Det är dags att vi kommer igång med de verkliga beredskapsjobben. Det är dags att vi börjar ställa om Sverige nu, för man kan inte skaffa en försäkring när huset redan har brunnit ner.

Kommer ni ihåg när Fredrik Reinfeldt pratade om klimatet sist? Det är lätt att glömma för det var rätt länge sedan. Men det fanns en tid när Moderaterna skulle bli det nya Miljöpartiet. Reinfeldt åkte på klimatturné runt om i landet, och lovade att Sverige skulle vara en pådrivande kraft i EU.

Under min föräldraledighet har jag slagits av hur avlägset allt det här känns. Sverige har gått från att vara pådrivare, till att vara passiv, till att bli en av bromsklossarna i EU. Och det är tydligt vilket parti det är som hela tiden spjärnar emot.

När EU-paparlamentet tidigare i våras skulle rösta om ett förslag som

åtminstone tillfälligt skulle rädda EU:s system för utsläppshandel och ta bort de stora överskotten av koldioxid från utsläppsmarknaden, då röstade svenska Moderaterna nej.

Tack vare Moderaterna är det nu billigare att släppa ut ett ton koldioxid än att köpa en kopp kaffe.

När Sverige i två år varit ordförandeland i Arktiska rådet, och haft chansen att driva på för ett förbud mot oljeborrning under Arktis isar, då har Moderaterna och Carl Bildt vägrat.

Regeringens framtidskommission bjöd nyligen in en ledande klimatexpert för att berätta om läget för Fredrik Reinfeldt. När experten hade gjort sin draging blev det först tyst... sen utbrast vår statsminister lite uppgivet: "Vad fan kan man göra egentligen?".

Jag kan säga dig, Fredrik Reinfeldt. Man kan göra ganska mycket.

Vi kan börja med att gemensamt upprätta en budgetlag för de svenska utsläppen så att varje regering oavsett färg måste ta ansvar för sin del av klimatpolitiken.

Sen kan vi gräva upp många bra förslag ur Anders Borgs papperskorg. Där hamnade nämligen nästan alla förslag som klimatberedningen la fram 2009:

- Som att storsatsa på tåg och kollektivtrafik.
- Som att införa en skatt på tunga lastbilstransporter.
- Som att stödja bönder som vill producera sin egen biogas.

Jag vet att Reinfeldt, Borg och Bildt nu återigen hoppas på en valrörelse där de stora globala ödesfrågorna hålls borta från agendan. En valrörelse som lurar folk att tro att allt kan lösas med mer skattesänkningar. Vårt budskap här är att vi inte kommer låta det ske.

Kände ni hur hösten och vintern var extra lång i år? Det var inte bara kylan och mörkret som vägrade släppa taget, utan mörkret också sänkte sig över den politiska debatten.

När människor beskrivs som kostnader och siffror förlorar människor sitt värde, då kommer frågan "hur mycket invandring tål Sverige?". På sådana frågor finns

bara dåliga svar.

Det finns de som tror att man måste möta främlingsfientligheten genom hårdare tag. De tror att ”om vi bara låter lite som de främlingsfientliga så kanske väljarna kommer tillbaka”. Vi kanske bara ska prata lite mer om blonda och blåögda damer, eller att vi ska ”sänka volymen på invandringen”, som om människors behov att fly från krig kan tänkas bort.

När vi slöt den migrationspolitiska överenskommelsen med regeringen efter valet 2010 så var det för att vi var övertygade om att det är precis tvärtom: främlingsfientligheten ska mötas med det den minst av allt tål: ökad öppenhet, mer humanism, mer demokrati.

Till slut denna vår, efter långa och tuffa förhandlingar, lyckades vi få till ändrade regler också kring att fler barn och barnfamiljer som flytt ska få stanna i Sverige.

Den här våren har vi visat något viktigt. Det går att vända debatten, det går att vända opinionen och det går till slut också att vända politiken. Den här våren visade den gröna rörelsen kraften, och vi kan flytta berg. Vi visade att humanism är starkare än järnrör.

Men arbetet är inte slutfört. Vi hör fortfarande hemska berättelser från människor som kommit för att jobba i Sverige för att sen utnyttjas av sina arbetsgivare. Människor som drömmer om ett bättre liv men som tvingas jobba dygnet runt för slavlöner, och hotas av utvisning om de tjallar och protesterar.

Det är inte ok. Men vi måste angripa rätt problem. Problemet är inte att människor vill komma till Sverige för att arbeta. Problemet är att människor utnyttjas. Det vill vi sätta stopp för. Inom ramen för migrationsöverenskommelsen kräver vi fler kontroller, tuffare tag mot de arbetsgivare som missbrukar systemet, och att den som blir utnyttjad ska få upprättelse och kunna klaga utan att vara rädd för att skickas ut.

Svaret kan inte vara att rulla tillbaks den reform som öppnade möjligheten för tusentals människor att öppet och lagligt jobba i Sverige.

Den reformen är jag stolt över. För det är precis som Grön Ungdom så klokt säger i sin nya kampanj: Det spelar ingen roll om du söker arbete eller asyl, du är

alltid välkommen hit.

Vi som är orienterare vet att utan en kompass går man lätt vilse. Partiprogrammet är Miljöpartiets kompass. När vi på söndag röstar igenom ett nytt partiprogram så tar vi också tillsammans ut en ny kompassriktning som ska vägleda oss under de kommande tio åren.

Jag ser fram emot diskussionerna de kommande dagarna. Jag har aldrig förstått de där partierna där det ses som ett problem att man har tuffa debatter, det är ju när vi verkligen tar debatter om sakfrågor på djupet som vi kommer fram till bra beslut.

Att rösta fram politik på Miljöpartiets kongresser är att vara med och påverka. Jag minns förra året och alla diskussioner och beslut om att skärpa kraven på friskolebolagen och få bort vinsthungern från våra barns skolor. Igår presenteras en uppställning i riksdagen där flera av era beslut fanns med. Så sträck på er i bänkarna och känn ansvaret och makten.

Och så en vädjan till alla debattlystna, spara den riktigt stora fighten tills vi träffar våra verkliga meningsmotståndare. Glöm inte bort att vi alla här är en del av den gröna rörelse som nästa år utmanar alliansen om regeringsmakten i Sverige.

Tack och ha en fantastisk kongress!

Taggar

2010-tal, 2013, Kvinna, Miljöpartiet, Miljöpartiet

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/asa-romson-inledningstal-pa-miljopartiets-kongress-i-vasteras-2013>